

Publicerad 2022-12-07 16:45 av Elisabeth Nilsson

RESEEFKTER

Ömt bar du mig

över livets gistna bro

svart sunkit vatten

viskade lockande kom

hållen i dina händer

vågade jag ta steget

lämna gammalt bagage

vid brons rankiga fäste

sparade ett minneskort

av Familjen af Vrede

att bära närmast hjärtat

glad jag blev människa

nu går vi stigen fram

som älskande och like

speglade i varandra

ser molnen dra förbi

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Elisabeth Nilsson med Poeter.se id #33406 innehar upphovsrätten